

14 år gamle Lea sitter alene, beina hennes skjelver og tårene triller nedover kinnene. Om kvelden kommer de vonde tankene. Vondest av alt er at hun ikke vet hvordan framtiden ser ut. Hun vet knapt hvor hun skal tilbringe de neste dagene og ukene. Lea mangler et trygt hjem – og alt er usikkert.

Framtiden til Lea blei brått endra da hun måtte flytte hjemmefra fordi moren hennes ble syk, og var ikke lenger i stand til å ta vare på henne. I sånne tilfeller overtar Barnevernet omsorgen for barnet. Lea trengte et fosterhjem – men det var lettere sagt enn gjort.

Hun flytta først til tanten sin, der følte det trygt og godt. Men dette var bare i påvente av å finne et fosterhjem. Hun visste lite om fosterhjem. Barnevernet ga henne litt informasjon, men alt var usikkert. Alt avhengte av at noen kunne melde seg til å ta vare på henne. Lea fikk beskjed om at det var få fosterhjem og få muligheter. Oppi all usikkerheten ble et barn fortalt at kanskje ingen ville ha henne.

Månedene gikk og til slutt fant de noe. «Dette er det beste alternativet vi har og kommer til å få», sa de til henne. På google stod det at omtrent halvparten av alle fosterbarn opplever minst en flytting etter sitt første fosterhjem. Lea visste fortsatt ikke hva som var i vente, men takket ja i frykt for en enda mer usikker framtid.

Tenk deg sjøl, hvis det hadde vært 14 år gamle deg, som mistet familien din og det tryggeste du har, satt til noe helt ukjent.

Jeg kan selv si med sikkerhet at dette skjer. For Lea sin historie er min.

For meg endte det godt til slutt. Jeg kom til et fosterhjem med trygge og gode rammer. Men sånn er det ikke for alle.

I dag er det altfor få hjem til barn i kriser. Omtrent 9000 barn er under barnevernets omsorg. 200 barn venter på en familie å flytte inn i. Og selv om dette tallet er høyt, burde det kanskje vært høyere. For hvert 5. barn i Norge opplevd en form for omsorgssvikt hjemme. Behovet for fosterhjem vil øke – har vi da et hjem til de som trenger det?

Jeg og min fosterfamilie ble invitert på et møte for å vise andre hvordan et fosterhjem ser ut. Vi dro dit spente og forventningsfulle og så frem til å kanskje kunne overbevise noen. I det vi kom inn i rommet ble vi ganske sjokkert. Bare 3 familier dukket opp. To av de hadde verken mulighet eller planer om å bli et fosterhjem.

Og jeg vet hva du tenker. At det ikke er så enkelt.

Jeg har ikke tid.

Jeg har ikke kapasitet.

Jeg er ikke i stand til å ta vare på et barn eller en ungdom som kanskje har opplevd mye vondt.

Det er 3 reelle grunner imot – jeg kan gi deg minst 1000 for.

Ja, det vil endre hverdagen din drastisk, men hvem sa det skulle bli negativt?

Å være fosterhjem er ikke en jobb, det er en mulighet.

Du kan få et nytt familiemedlem. Et barn som gir deg kjærighet og glede, nye perspektiv og utfordringer. En som kan lyse opp hverdagen din.

Fosterfamilier knytter bånd så sterke at de varer livet ut.

Her står jeg som et levende bevis på at det kan ende godt. Jeg har fått meg en ny familie, og mine fosterforeldre en litt større. Jeg kan med hånden på hjerte si at dette er noe jeg aldri ville vært foruten.

Så hvis du tenker at du kunne gitt noen et godt hjem, vær så snill å tørre.

Det kan redde et barn som meg.

Sanja Fyllingsnes, Knarvik VGS